

[Kaj Poulsen]

måske er løbet fra disse tolagsfinansieringer, og at vi skulle have en vurdering af det.

Vedrørende løbetiderne, som venstre forslår ændret i punkt 3 i forslaget, er det vel nok noget, der også skal ses på i udvalget, men vi kan ikke tilslutte os venstres forslag, som det ligger, idet det klart drejer sig om at udstede veksler, som der bestemt ikke er dækning for i den nuværende økonomiske situation. Vi synes, at en fornyelse af realkrediten på visse områder nok var mulig, og vi glæder os til at se dette udvalg behandle de forskellige områder.

Man kunne tænke sig vedrørende løbetider, at man eventuelt kunne forlange indløsning af lånene ved ejerskifte, således at man fik en mere smidig gang i realkrediten, og så folk ikke ved at have optaget lån for 30 år siden eksempelvis kan tjene på en sådan låntagning ved ejerskifte på den ene eller anden måde. Desuden vil venstres forslag, hvis det gennemføres uændret, fuldstændig smadre de kreditpolitiske og pengepolitiske foranstaltninger, der er sat i sving her i landet.

Vi må altså opfordre til tilbageholdenhed, men lad os se på de enkelte punkter i udvalget.

Keld Andersen (KF):

Ja, så fik regeringen og dens forligspartier da endelig taget sig sammen til at fremsætte en række forslag med det sigte at få gang i boligbyggeriet. Mere end nogen anden branche har byggesektoren i meget lang tid lidt under regeringens manglende evne til i tide at fremlægge den nødvendige politik. Resultatet heraf er, at vi sommeren igennem har oplevet den ene virksomhedslukning efter den anden, og regeringen må derfor med boligministeren i spidsen tage sin meget store del af ansvaret for denne tingenes tilstand på boligområdet.

Hvad har regeringen i realiteten foretaget sig i sommerens løb for at øge beskæftigelsen i byggesektoren? Intet som helst reelt, men en masse snak og avisskriveri. Havde man endda blot forholdt sig passivt med den begrundelse, at man arbejdede på at finde frem til virkelig konstruktive og langsigtede løsninger på området, kunne man måske have affundet sig midlertidigt hermed. I ministeriet har man med boligministeren i spidsen ikke forsømt nogen lejlighed til at udbrede

for den undrende offentlighed, at nu vil man sandelig foreslå både dette og hint for at komme byggesektoren til undsætning. Når så alle boligministerens sikkert velmente initiativer nåede frem til den samlede regering, viste det sig hver gang, at han stod alene med sine ideer, og det hele blev fejlet af bordet.

Samtidig har såvel socialdemokratiske ministre som dette partis folketingsmedlemmer trampet rundt i det politiske spinatbed, som man selv har gjort spørgsmålet om rentefradragsretten til. Alt sammen med det resultat, at situationen i byggebranchen forværredes yderligere, fordi alle forholdt sig afventende i håb om, at noget ville vise sig. En reaktion, som er meget forståelig, for hvem vil dog træffe beslutninger i dag uden at kende det økonomiske grundlag, som er gældende i morgen?

Hvad er det så for lovforslag, man kommer med i denne situation? Efter min mening en gang skidt og kanel i skøn forvirring, en fortsættelse af den traditionelle stop-kør-stop-kør-politik, som vi har været vidne til på boligområdet under de seneste års socialdemokratisk ledede regeringer. Samtidig benytter man lejligheden til at komme med øgede subsidier og nye restriktioner efter god socialdemokratisk recept.

Med forslaget om forhøjelse af kvoten for almennyttigt byggeri fra 7.000 til 10.000 lejligheder præsenterer man den pris, som forligspartierne har måttet betale for at opnå enighed om den samlede lovbuket. Og hvilken pris? Specielt CD og kristeligt folkeparti har unægtelig betalt dyrt for denne tilsyneladende enighed. Mere end 1,6 mia kr. i øgede statslige og kommunale udgifter vil man nu ofre på det almennyttige byggefi, samtidig med at man øger statens udgifter til den alt, alt for dyre rentesikring, der nu koster staten omkring 2 mia kr. om året. Noget sådant kan ikke få tilslutning fra det konservative folkeparti.

Vi medvirker gerne til at øge beskæftigelsen inden for byggeriet både gennem opførelse af flere boliger og ved øget indsats i reparations- og vedligeholdelsessektoren. Når der drejer sig om nye boliger, ønsker vi, at vægten i højere grad lægges på opførelse af flere ejerboliger, hvorved man også letter presset på udlejningsbyggeriet. Forslag herom er allerede fremsat i tinget, men har på grund af regeringens hastværk altså ikke